

er vistnok meget vanskeligt at sige, hvor Skylden er, men ialt Fald: vi ser de Ulykker ikke alene her i Danmark, men, som det ærede Medlem ved, over hele Verden. Lad nu det Spørgsmaal være, hvor Skylden er. Saa siger det ærede Medlem, at Nationalbanken har det fulde Ansvar og maa hjælpe os ud af Ulykken. Det forstaar jeg ikke, thi er der begaaet Fejl, maa vi alle være interesserede i at opretholde Nationalbanken som den Bank, der er afgørende for hele vor Omsætning; vi maa hjælpe den ud af de Vanskeligheder, den er i; idet den dog selvfølgelig selv maa bidrage dertil. Efter mit Syn kan man ikke saaledes som det ærede Medlem komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er urigtigt, at der af Nationalbanken er udbetalt 10 pCt. til Aktionærerne. Jeg skal ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal, men kun komme med den faktiske Oplysning, som det ærede Medlem selvfølgelig kender, at Nationalbanken har en Udbytteudligningsfond, der netop er beregnet paa den Slags Tilfælde, som her foreligger.

Saa var det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds ligesom det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) inde paa Spørgsmaalet om det Sølv, som gaar fra Danmark til Sverige og kommer tilbage igen og skal indløses herovre. Jeg er enig med det ærede 18de landstingsvalgte Medlem i, at hvis der overhovedet eksisterer nogen Forpligtelse, er det ikke Nationalbanken, der har Forpligtelsen, det maa være Staten. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds vilde gøre gældende, at det maatte være Nationalbanken, som havde den Forpligtelse, thi Nationalbanken havde Indtægten af, at Sølvet gik her fra Landet og over til Sverige. Jeg forstaar ikke den Argumentation. Selv om der ikke var udstedt 1 Kr. Sedler, men kun 5 og 10 Kr. Sedler, vilde Nationalbanken have den samme Indtægt deraf, og det ærede Medlem maa huske paa, at er der noget, Nationalbanken er ked af, er det netop 1 Kr. Sedlerne. Den vil ifølge Sagens Natur meget hellere udstede store Sedler, idet alt Arbejdet bliver langt, langt vanskeligere ved 1 Kr. Sedler; der er et meget stort Arbejde forbundet med Tællingen, og de er heller ikke saa holdbare, saa hele Maskineriet bliver meget vanskeligere. Dertil kommer, at selve den Beregning, det ærede Medlem stillede op med de 50 pCt., er forkert, thi hvis disse 1 Kr. Sedler bringer Gulddækningen ned under 50 pCt., skal Nationalbanken betale mere end den almindelige Afgift, saa skal den betale 5 pCt. om Aaret, med andre Ord:

den faar en større Skat til Staten, netop paa Grund af 1 Kr. Sedlerne. Det viser sig den 1ste i hver Maaned, at 1 Kr. Seddel Beløbet faar Dækningen til at svinge ned, saaledes at Nationalbankens Forpligtelser overfor Staten bliver større. Derfor tror jeg, at den Fortjeneste, det ærede Medlem vil gøre gældende, at Nationalbanken har paa 1 Kr. Sedlerne, eksisterer ikke, men det er noget, vi kan faa oplyst i Udvalget. Jeg tror bestemt at kunne udtale, at Nationalbanken ikke har nogen Indtægt af disse 1 Kr. Sedler, idet Udgifterne er større, og Sedlerne faar Balancen til at svinge, saaledes at Skatten til Staten bliver større, end hvis de ikke havde eksisteret.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) var inde paa, om de abnorme Forhold, der havde givet Anledning til Loven, stadig var til Stede. Det, synes jeg, er blot en Strid om Ord, naar det ærede Medlem og jeg er enige om, at der er abnorme Forhold i Verden; det var der den Gang, og det er der nu, og det ærede Medlem mente oven i Købet, at Forholdene har forværret sig. Det, synes jeg, er en yderligere Grund til, at vi maa have Lovforslaget igennem.

Jeg havde haabet, at Lovforslaget kunde gaa igennem uden Udvalg; nu er der fremsat Ønske om Udvalg, og de Oplysninger, man ønsker, skal selvfølgelig blive givet der.

Birch: Naar jeg har bedt om Ordet, er det, for at en bestemt Udtalelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) ikke skal staa uimodsaagt i dette høje Ting. Det ærede Medlem udtalte i Anledning af Professor Cassels Foredrag i Aftes, at det, der var Tale om, ikke var at foretage en virkelig Nedskæring, men at denne Nedskæring forud var besørget. Dette bygger det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, paa den Opfattelse, at Børsnoteringen skulde være det virkelige Udtryk for, hvad en Genstand er værd. Jeg kan paa ingen Maade anerkende denne Opfattelse. Med Prisen paa Penge maa det være paa ganske samme Maade som f. Eks. med Børs-Prisen paa Aktier; den paavirkes af en Række Forhold, der i Virkeligheden ikke vedrører Varens indre Værdi. Prisen paa Aktiemarkedet for en bestemt Aktie kan, saaledes som vi jo i Krigstiden har set det til Overmaal, ved Børsnoteringerne staa i det mest afgjorte Misforhold til, hvad Virksomheden, paa hvilken Aktien er baseret, virkelig er værd. Og som det er med Aktier, saaledes er det med Pengenes Værdi. Der burde, synes jeg, ikke kunne være nogen Tvivl